

MÁSODIK SZEKCÍÓ

ZAVECZKY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(11213/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 25.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Zaveczy kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. április 4-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (11213/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Zaveczy Zsuzsanna (a "kérelmező") 2003. február 17-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Petruska E. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 17-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1967-ben született és Diósdon él.

5. 1994. február 25-én a kérelmező közös tulajdon megosztása iránti pert indított a Ráckevei Városi Bíróság előtt. Az ügy sürgős elbírálását kérte.

6. A Bíróság 1994. április 28-án és október 7-én, továbbá 1995. február 16-án tárgyalást tartott. 1995. március 7-én két szakértőt rendelt ki. 1995. szeptember 18-án és december 8-án, valamint 1996. április 25-én és június 28-án további tárgyalásokra került sor.

7. 1996. július 5-én a Városi Bíróság ítéletet hozott.

8. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 1997. február 20-án és október 9-én tárgyalást tartott. Az október 9-i tárgyaláson a Bíróság felfüggesztette az eljárást egy előzetes kérdés eldöntéséig. 1998. május 26-án a Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot és az ügyet visszautalta a Városi Bíróság elé azzal, hogy a Városi Bíróság intézkedjen a szóban forgó ingatlan kiskorú tulajdonosának perbevonásáról. E célból 1998. október 7-én ügygondnok kirendelésére került sor.

9. A folytatódó eljárásban 1999. február 25-én és április 19-én tárgyalásra került sor. 2000. április 10-én a kérelmező ügyvédje tárgyalás mielőbbi kitűzését kérte a bíróságtól. 2000. június 13-án a bíróság tárgyalást tartott és szakértőket rendelt ki.

10. 2000. szeptember 7-én több más alperes is perbe lépett. 2000. szeptember 12-én a bíróság tárgyalást tartott és helyszíni szemlét rendelt el. Erre 2000. november 6-án került sor. A szakvélemény 2000. december 4-én érkezett meg a bíróságra.

11. 2001. január 30-án a bíróság elrendelte a szakvélemény pontosítását. 2001. március 13-án, április 24-én, május 22-én és 2002. január 10-én további tárgyalásokra került sor.

12. A 2002. június 25-i tárgyaláson a bíróság újabb szakértő kirendeléséről határozott. E szakértő kirendelésére július 12-én került sor, s szakvéleményét 2002. november 30-án kapta meg a bíróság. A 2003. február 11-re kitűzött tárgyalást a bíróság a szakértő betegsége miatt elhalasztotta.

13. 2003. március 11-én az alperesek pontosították ellenkeresetüket. 2003. december 3-án a bíróság ellenkeresetük további pontosítására hívta fel az alpereseket. 2004. január 30-án a bíróság elutasította elfogultsági kifogásukat. 2004. február 18-án a bíróság keresetük további pontosítására hívta fel az alpereseket.

14. 2004. április 20-án a bíróság megalapozatlanság miatt elutasította az ellenkeresetet. A határozatot a Megyei Bíróság 2004. szeptember 23-án hatályon kívül helyezte.

15. 2004. december 1-én egyes alperesek vonatkozásában a bíróság részben megszüntette az eljárást.

16. 2005. február 15-én a bíróság tárgyalást tartott és egy mellékkérdésben részhatározatot hozott. 2005. szeptember 22-én a Megyei Bíróság helybenhagyta a részhatározatot.

17. Az ügy a főkérdés tekintetében jelenleg is első fokon folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

19. A Kormány vitatta a panaszt.

20. A figyelembe veendő időszak 1994. február 25-én kezdődött és még nem zárult le. Mostanáig két bírósági szinten tizenkét éve és egy hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

21. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

22. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

23. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

24. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a

Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

25. A kérelmező a 6. Cikk 1. § alapján azt a módot is panaszolta, ahogyan a bíróságok eddig az ügyet vizsgálták. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás jelenleg is folyamatban van. A Bíróság úgy találja, hogy ezért a panasz idő előtti, s a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. §-e alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

26. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

27. A kérelmező 21.000 euró vagyoni és 10.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

28. A Kormány vitatta az igényt.

29. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s az ilyen címen kért teljes összeget megítéli számára.

B. Költségek és kiadások

30. A kérelmező 3.200 eurót kért a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítéseként.

31. A Kormány vitatta az igényt.

32. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 1.500 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

33. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 10.000 eurót (tízezer euró), költségek és kiadások tekintetében 1.500 eurót (egyezeröt száz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 25-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető